

Οι διαπραγματεύσεις που ξεκίνησαν την 3η Οκτωβρίου, κατέληξαν σε αδιέξοδο όποτε θιγόταν το ζήτημα των Στενών και της Ανατολικής Θράκης, σε βαθμό τέτοιο ώστε στις 6 Οκτωβρίου ο Μουσταφά Κεμάλ δήλωσε ότι ο τουρκικός στρατός θα κινητοποιείτο προς αντιμετώπιση του συνεχούς διπλωματικού αδιεξόδου. Αφού οι Γάλλοι εξέθεσαν τις αντιρρήσεις τους για την περίπτωση της επανάληψης των εχθροπραξιών, οι διαπραγματεύσεις άρχισαν εκ νέου την 7η Οκτωβρίου.

Ωστόσο ο στρατηγός Χάριγκτον, επικαλούμενος το γεγονός ότι ο Λόρδος Κέρζον βρισκόταν στο Παρίσι και ότι συνεπώς δεν είχε δυνατότητα επικοινωνίας, κινήθηκε προς την αναβολή των διαπραγματεύσεων. Κατά τη διάρκεια αυτού του αδιεξόδου, που συνεχίστηκε μέχρι την επανέναρξη των συνομιλιών την 9η Οκτωβρίου, οι στρατηγοί των Ενωμένων Δυνάμεων εξέφρασαν, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Franklin-Bouillon, την απογοήτευσή τους για τη συμπεριφορά την οποία επέλεξε ο Ινονού έναντι των ομολόγων του, τους οποίους θεωρούσε νικημένους.

Το βασικό ζήτημα των συνομιλιών, που ξανάρχισαν την 9η Οκτωβρίου, ήταν η Ανατολική Θράκη. Η αξίωση των Τούρκων ήταν να αποχωρήσουν οι Έλληνες από την περιοχή μέχρι τον ποταμό Έβρο και από το προάστιο της Αδριανούπολης Κάραγατς. Όσον αφορά τα ζητήματα τόσο της Ανατολικής Θράκης όσο και των Δαρδανελλίων, τα τουρκικά αιτήματα ικανοποιήθηκαν στην πλειοψηφία τους και στις 6:00 το πρωί της 11ης Οκτωβρίου τα τέσσερα κείμενα της Ανακωχής των Μουδανιών, γραμμένα στα Γαλλικά, υπογράφηκαν σε αυτήν την αίθουσα από τους αντιπροσώπους της τουρκικής κυβέρνησης και από τις τρεις ενωμένες δυνάμεις. Παρόλο που η αγκυροβολημένη στα ανοικτά ελληνική αντιπροσωπεία αρνήθηκε να υπογράψει τη Συμφωνία επικαλούμενη έλλειψη εξουσιοδότησης προς τούτο, ο στρατηγός Χάριγκτον υποστήριξε ότι αυτό δεν ήταν εμπόδιο για τη νομιμότητα και την εγκυρότητα του εγγράφου.

Τρεις μέρες αργότερα, ο Έλληνας αντιπρόσωπος στην Κωνσταντινούπολη Σονόπουλος, ανήγγειλε ότι η χώρα του αποδέχεται την Ανακωχή. Έτσι η τουρκική κυβέρνηση απέκτησε ό,τι επεδίωξε, και ανακατέλαβε τη Θράκη χωρίς τον πυροβολισμό ούτε μιας σφαίρας.

Οι όροι της Ανακωχής των Μουδανιών

Οι διαπραγματεύσεις για την κατάπαυση του πυρός, οι οποίες υπήρξαν κατά περιόδους τεταμένες, καθώς διακόπτονταν απότομα και ο τουρκικός στρατός ετοιμαζόταν να κινητοποιηθεί, τερματίστηκαν στις 11 Οκτωβρίου 1922 με την υπογραφή συμφωνίας. Ακολουθούν οι βασικές ρυθμίσεις των δεκατεσσάρων όρων της Ανακωχής:

Η Ανακωχή επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ τρεις ημέρες μετά από την υπογραφή της, τη νύχτα της 14ης προς την 15η Οκτωβρίου.

Οι εχθροπραξίες ανάμεσα στις ελληνικές και στις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις όφειλαν να καταπαύσουν.

Οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις όφειλαν να εγκαταλείψουν την Ανατολική Θράκη εντός 15 ημερών, ενώ οι Ενωμένες Δυνάμεις θα επέβλεπαν τη μετάβαση της διοίκησης της Ανατολικής Θράκης στις τουρκικές αρχές, εντός 30 ημερών.

Οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις δεν επρόκειτο να εισέλθουν στη Θράκη πριν από την υπογραφή μιας επίσημης συμφωνίας κατάπασης του πυρός. Ωστόσο, για λόγους εσωτερικής ασφάλειας, δύναμη χωροφυλακής που δεν θα υπερέβαινε τους 8.000 άνδρες θα εστέλλετο στην περιοχή.

Η αίθουσα των εκπροσώπων

Αυτή ήταν η αίθουσα διασκέψεων του Ισμέτ Πασά και της τουρκικής αντιπροσωπείας. Σε αυτόν τον χώρο συνέρχονταν για να συζητήσουν τα ζητήματα και τις προτάσεις της επόμενης ημέρας. Τηλεγραφήματα από και προς τον Κεμάλ αναλύονταν επίσης σε αυτό το δωμάτιο. Οι διαδικασίες και οι αποφάσεις που ελήφθησαν σε αυτό το δωμάτιο ήταν μείζονος σημασίας για το ψήφισμα της Ανατολικής Θράκης και για τα θέματα του Βοσπόρου. Εδώ ο στρατηγός Χάριγκτον με τον διερμηνέα του, συνταγματάρχη Χείγουντ, σφυρηλάτησε μια συμφωνία με τον Ισμέτ Πασά και τον Ασίμ Γκουντούζ σχετικά με το ζήτημα των Στενών, κι εδώ ο Χάριγκτον πληροφόρησε τον Ισμέτ Πασά με κάθε ειλικρίνεια ότι η Βρετανία επιθυμούσε πραγματικά την ειρήνη.

Κατάλυμα του Ισμέτ Ινονού

Οι συνομιλίες περιέπεσαν σε αδιέξοδο που διήρκεσε από την 6η έως την 9η Οκτωβρίου. Τότε ήταν που ο Ισμέτ Ινονού οργισμένος χτύπησε με τη γροθιά του το τραπέζι με τον καθρέπτη στα δεξιά σας και ράγισε την μαρμάρινη επιφάνεια. Μέσα στην οργή του ο Ινονού ορκίστηκε ότι οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις θα απανακινητοποιούνταν και ότι το τουρκικό έθνος θα πολεμούσε για την ελευθερία του μέχρι τον τελευταίο άνδρα. Αυτή η επίδειξη αποφασιστικότητας διέλυσε τις πιέσεις που ασκούσαν οι Ενωμένες Δυνάμεις στην τουρκική

αντιπροσωπεία και οδήγησαν στην αποδοχή των τουρκικών διεκδικήσεων.